

Ο νέος χρόνος

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

Αγγελούδι 1: Ουφ! Τι σου ήρθε να κατέβουμε στη Γη μια νύχτα νωρίτερα;

Αγγελούδι 2: Αν μας πάρει είδηση ο Παλιός Χρόνος καήκαμε!

Αγγελούδι 3: Σςςςς! Μην κάνετε φασαρία και μας ακούσουν!

Αγγελούδι 1: Όχι, σε παρακαλώ! Μου λες τι γυρεύουμε εδώ πέρα;

Αγγελούδι 2: Αύριο είναι Παραμονή Πρωτοχρονιάς! Όχι σήμερα!

Νέος Χρόνος: Ναι, αλλά εγώ θέλω να δω σε τι κόσμο έρχομαι! Γιατί, αν δε μου αρέσει...

Αγγελούδι 1: (κοροϊδευτικά) Αν δε σου αρέσει δηλαδή, τι θα κάνεις;

Νέος Χρόνος: Θα σηκωθώ να φύγω και δε θα έρθω αύριο!

Αγγελούδια μαζί: Ορίστε;;;

Νέος Χρόνος: Αυτό που ακούσατε!

Αγγελούδι 3: Και τι θα γίνει;

Νέος Χρόνος: Θα μείνει ο παλιός ο Χρόνος στη Γη! Να τι θα γίνει!

Αγγελούδια μαζί: Πού ξανακούστηκε αυτό;

Αγγελούδι 3: Δε θα έχει ο πλανήτης Νέο Χρόνο;

Αγγελούδι 1: Αυτό δεν έχει ξαναγίνει!

Νέος Χρόνος: Σςςςςς! Σωπάστε! Κάποιος έρχεται!

Μπαίνουν στη σκηνή 3 κύριοι και 1 κυρία βήχοντας.

- Κυρία:** Ας το καλό! Μας έχει πνίξει πια αυτό το νέφος!
- Κύριος 1:** Κοίτα το! Δε λέει να ξεκολλήσει από πάνω μου!
- Κύριος 2:** Γκουχ! Δεν αντέχω άλλο! Γκουχ! Γκουχ!
- Κυρία:** Εμ, βέβαια! Τόσα εργοστάσια! Τόσα αυτοκίνητα! Τι να σου κάνει κι η ατμόσφαιρα! Τι τα θέλουμε τόσα αυτοκίνητα, μου λες;
- Κύριος 1:** Αφού η κάθε οικογένεια έχει τρία-τέσσερα...
- Κύριος 3:** Ακόμα και στο διπλανό περίπτερο, πάμε με το αυτοκίνητο ... μήπως και κουραστούμε!
- Κύριος 2:** Όλο καυσαέρια και γκρίζο! Μπουχτίσαμε!
- Κύριος 3:** Και τόσα εργοστάσια μες στην πόλη! Άσχημο το θέαμα...
- Κύριος 1:** Εμείς οι ίδιοι φταίμε για την κατάντια μας! Δε διαμαρτυρόμαστε.
- Κυρία:** Και τώρα; Τώρα τι κάνουμε; Υπάρχει ελπίδα;
- Κύριος 2:** Κάτι πρέπει να γίνει προτού να είναι αργά...
- Όλοι μαζί:** Γκουχ! Γκαχ! Γκουχ! Γκαχ!

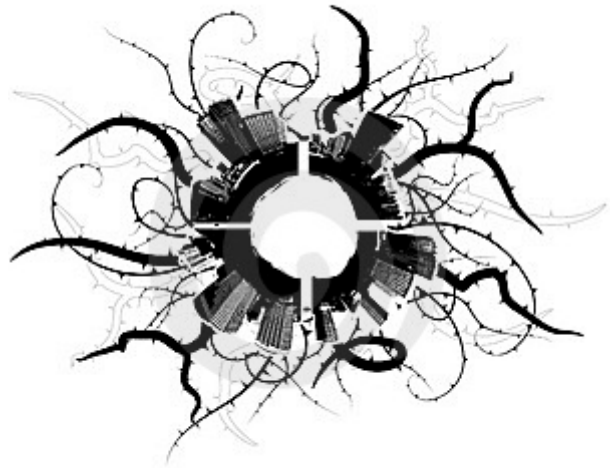
Το τραγούδι του νέφους

Βήχουμε όλη τη μέρα!
Τι καημός! Και τι φοβέρα!
Μαύρο νέφος θα μας φάει
το λαιμό μας τυραννάει!

ΓΚΟΥΧ! ΓΚΟΥΧ! ΓΚΟΥΧ!

Με το νέφος μας παρέα
θα πεθάνουμε μοιραία!
Πώς κατάντησε η Γη μας!
Πού' ναι η αναπνοή μας;

ΓΚΟΥΧ! ΓΚΟΥΧ! ΓΚΟΥΧ!

Βήχουμε όλη την ώρα
πες ποιος θα μας σώσει τώρα;
Μαύρο νέφος θα μας φάει!
Τη ζωή μας τυραννάει!

ΓΚΟΥΧ! ΓΚΟΥΧ! ΓΚΟΥΧ!

Νέος Χρόνος: Ορίστε! Τα βλέπετε; Σιγά μην έρθω εγώ αύριο, να ψοφήσω απ' το νέφος! Έτσι που τα κατάφεραν οι άνθρωποι, τους αξίζει να μείνουν μόνοι τους!

Αγγελούδια μαζί: Σςςς! Μη φωνάζεις!

Αγγελούδι 1: Ακούω φωνές!

Αγγελούδι 2: Κάποιοι έρχονται!

Μπαίνουν στη σκηνή 2 γειτόνισσες και 2 γείτονες. Τσακώνονται.

Γείτονας 1: Μα σε μια πολυκατοικία μένουμε! Γείτονες είμαστε! Είναι δυνατόν να τσακωνόμαστε όλη μέρα;

Γειτόνισσα : Μπααα! Κι επειδή είμαστε γείτονες δε θα σου πούμε τα παράπονά μας;

Γείτονας 1: Μα τι παράπονα έχετε;

Γείτονας 2: Το σκυλί σου! Να τι έχουμε! Το σκυλί σου γαβγίζει όλη νύχτα και δεν μπορούμε να κοιμηθούμε!

Γείτονας 1: Ε, σκυλάκι είναι! Τι να το κάνω; Να το σφάξω;

Γειτόνισσα: Να το διώξεις! Αυτό να κάνεις!

Γείτονας 1: Το σκυλί μου; Εγώ το 'χω σαν παιδί μου!

Είναι η μόνη μου συντροφιά!

Γείτονας 2 : Να το διώξεις!

Γείτονας 1: Δεν το διώχνω!

Γείτονας 2: Να το διώξεις!

Γείτονας 1: Δεν το διώχνω! Δεν το διώχνω! Δεν το διώχνω!

Οι γείτονες απομακρύνονται με φωνές.

Νέος Χρόνος: Καλέ, αυτοί τρώγονται μεταξύ τους! Αυτοί λοιπόν είναι οι άνθρωποι;
Να μου λείπουν! Δεν τους θέλω τους ανθρώπους!

Αγγελούδι 2: Υπάρχουν και καλοί άνθρωποι!

Νέος Χρόνος: Πού είναι; Δεν τους βλέπω!

Αγγελούδι 3: Βλέπω κάποιους να 'ρχονται! Σωπάστε ν' ακούσουμε τι λένε!

Στη σκηνή μπαίνουν 4 καλοντυμένοι κύριοι (επιχειρηματίες) συζητώντας.

Επιχειρηματίας 1: Έτσι, που λες, αγαπητέ μου! Τους έκανα έξωση και γλίτωσα τα λεφτά μου!

Επιχειρηματίας 2: Κι εγώ κέρδισα πολλά λεφτά αυτή την εβδομάδα!

Επιχειρηματίας 3: Ναι; Πώς;

Επιχειρηματίας 2: Έφερα κάτι σάπια κρέατα μισοτιμής από άλλη χώρα και τα πούλησα στη διπλάσια τιμή εδώ! Χα! Χα! Χα!

Επιχειρηματίας 3: Ωωω! Σε θαυμάζω αγαπητέ μου! Τι επιχειρηματικό μυαλό! Έβγαλες πολλά λεφτά μ' αυτό το κόλπο;

Επιχειρηματίας 2: Οουουουου! Λεφτά να φάν' κι οι κότεις!

Επιχειρηματίας 4: Ααα, μα τότε πρέπει να μας κεράσεις!

Επιχειρηματίας 2: Μα φυσικά! Πάμε να πιούμε κάτι!

Νέος Χρόνος: Μα αυτοί είναι αδίστακτοι! Πω, πω!

Αγγελούδι 3: Μμμ... Τι να σου πούμε...

Αγγελούδι 1: Εμείς καλύτερους τους θυμόμασταν τους ανθρώπους!

Αγγελούδι 2: Ναι, αλλά έχουν περάσει τόσα χρόνια από τότε!

Αγγελούδι 3: Φαίνεται στράβωσαν στην πορεία...

Νέος Χρόνος: Εμένα πάντως δε με βλέπω να μένω!

*Εκείνη τη στιγμή μπαίνει στη σκηνή ένας ζητιάνος. Κρατάει ένα τσίγκινο ποτηράκι. Κάθεται κάτω.
Μιλάει μόνος του.*

Ζητιάνος: Μια βοήθεια, Χριστιανοί! Μια βοήθεια!

Περνάει τότε μια πλούσια κυρία. Τα ρούχα της είναι πολύ ωραία.

Ζητιάνος: Μια βοήθεια, κυρία! Άγιες μέρες έχουμε!

Πλούσια κυρία: Άσε με, άνθρωπέ μου! Δεν έχω!

Ζητιάνος: Σας παρακαλώ, κυρία!

Πλούσια κυρία: Να πας να δουλέψεις!

Ζητιάνος: Δεν μπορώ, καλή μου κυρία! Τα ποδαράκια μου!

Πλούσια κυρία: Δε με νοιάζει! Μη με καθυστερείς!

Νέος Χρόνος: Τέρμα! Εγώ φεύγω απ' εδώ! Αυτοί οι άνθρωποι είναι άκαρδοι! Δε νοιάζονται για κανέναν!

Αγγελούδι 2: Ε, σιγά! Μην κρίνεις από τους περαστικούς!

Αγγελούδι 1: Σωστά! Πάμε και σε κανένα σπίτι μέσα, να δούμε τι γίνεται!

Νέος Χρόνος: Να πάμε! Πάντως, σας το λέω! Αν δω κι άλλα τέτοια, εγώ την έκανα! Έφυγα!

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

Στο πάτωμα είναι στρωμένο ένα χαλί και πάνω κάθονται τρεις φιλενάδες με τις πιτζάμες τους παρακολουθώντας τηλεόραση. Έχουν ένα αποχαυνωμένο ύφος. Παρακολουθούν με ανοιχτό το στόμα.

Φιλενάδα 1: Οουουουου! Το είδατε αυτό; Αίγια για πάντα!

Φιλενάδα 2: Ναι! Ναι! Πω, πω! Η Ππινού με το Δημητρό...

Φιλενάδα 3: Καλέ... πείνασα! Ξεκολλήστε λίγο από το χαζοκούτι να πάμε στην κουζίνα να φάμε κάτι!

Φιλενάδα 1: Δε θα'σαι καλά!

Φιλενάδα 2: Και να χάσουμε το καλύτερο;

Φιλενάδα 1: Προτιμώ να πεθάνω της πείνας!

Φιλενάδα 3: Βρε, έχουμε χαζέψει απ' την πολλή τηλεόραση! Τίποτα άλλο δεν κάνουμε πια! Όλο μπροστά από μια τηλεόραση είμαστε!

Φιλενάδα 1: (πεισσωμένη) Άμα σου αρέσει! Άμα δε σου αρέσει, φύγε!

Δε χάνουμε την Αίγια Φούξια με τίποτα!

Φιλενάδα 2: Εμείς δεν το κουνάμε ρούπι απ' εδώ!

Μετά αρχίζει η Πολυκατοικία και το LPD-2.

Φιλενάδα 3: Θα πονέσουμε τα μάτια μας.

Φιλενάδα 1: Τίποτα δε θα πάθουμε!

Φιλενάδα 2: Δέστε! Ο Λεοντής γύρισε πίσω στο χωριό!

Φιλενάδα 1: Αγωνιώ για το τι θα γίνει!

Φιλενάδα 2: Αχ! Κοίτα τον Βατζιελή! Δεν είναι όλα τα λεφτά;

Φιλενάδα 1: Σςςς! Ησυχία να δούμε τι θα γίνει!

Μουσική – χορευτικό. Οι δύο φιλενάδες τραγουδάνε, ενώ η Τρίτη παρακολουθεί με αστείες γκριμάτσες.

Το τραγούδι των φιλενάδων

Μη μιλάς και μην κουνιέσαι
και το σίριαλ μην αρνιέσαι!
Κάτσε μπρος απ' την τιβί,
κάτσε μέχρι το πρωί!

Κάλλιο να 'μαι χαζεμένη
παρά τιβοστερημένη!
Θέλω σίριαλ και ταινία!
Θέλω θρίλερ με μανία!

Μη μιλάς και μην κουνιέσαι
την τιβί μην την αρνιέσαι!
Ζω μονάχα για τιβί
κι ας με λεν όλοι χαζή!

*Το τραγούδι τελειώνει και οι φιλενάδες απομένουν πάλι χαζεμένες μπροστά από την τηλεόραση.
Η τρίτη φιλενάδα ξεχνιέται κι αυτή και παρακολουθεί την τηλεόραση.*

Νέος Χρόνος: Αααα! Εκτός των άλλων οι άνθρωποι είναι και χαζοί! Και φιλοχρήματοι και νεφόπληκτοι και τρώγονται σαν το σκύλο με τη γάτα και ...χαζοί! Αααα, μα αυτό πάει πολύ! Φεύγω!

Αγγελούδι 3: Στάσου! Μπορεί να πέσαμε σε λάθος σπίτι!

Αγγελούδι 1: Πάμε αλλού!

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

Δύο οικογένειες υπάρχουν στη σκηνή. Οι γονείς είναι θυμωμένοι με τα παιδιά τους.

Μητέρα: Αααα, μα δεν υποφέρεσαι πια!

Πατέρας : Τι σου λείπει, ε;

Τι σου λείπει;

Μητέρα: Και τα ωραία σου τα ρούχα έχεις!

Πατέρας: Και τα ακριβά σου τα σχολεία!

Μητέρα: Και τα ταξίδια σου!

Πατέρας: Και τα δώρα σου!

Μητέρα: Τι άλλο πια σου λείπει, αχάριστο πλάσμα;

Κοριτσάκι: Η αγάπη σας! Η προσοχή σας! Όλο έξω είστε για δουλειά!

Πατέρας: Μα, αν δεν τρέξουμε για δουλειά, πώς θα έχεις εσύ όλα αυτά τα λούσα;

Κοριτσάκι: Δεν τα θέλω! Εσάς θέλω! Δε με προσέχετε ποτέ! Μόνο χρήματα είστε! Εγώ θέλω εσάς! Όχι τα χρήματά σας!

Μητέρα: Σταμάτα! Αχάριστο πλάσμα! Μη μιλάς έτσι!

Νέος Χρόνος: Ααα! Μα δεν αντέχω άλλο να βλέπω τους ανθρώπους
να καταστρέφονται έτσι! Τέρμα! Εγώ αύριο δεν έρχομαι! Να μείνουν
όλοι με τον Παλιό Χρόνο! Τον γέρικο!

Αγγελούδι 2: Μη φωνάζεις!

Αγγελούδι 3: Θα σε ακούσουν!

Νέος Χρόνος: Δε με νοιάζει! Ας με ακούσουν! Αυτή η Πρωτοχρονιά δε θα έχει Νέο
Χρόνο! Αυτή η Γη είναι σκάρτη! Όλοι οι άνθρωποι έχουν χάσει την
ψυχή τους και την καρδιά τους! Δεν τους θέλω!

Οι πρωταγωνιστές παρακαλούν το Νέο Χρόνο να μείνει.

Όλοι μαζί: Σε παρακαλούμε! Θ' αλλάξουμε, θα το δεις!

Πλούσια κυρία: Μη μας αφήσεις!

Γειτόνισσα: Συγχώρεσέ μας και θα δεις!

Επιχειρηματίας 4: Όλα θα πάνε καλύτερα! Θα αλλάξουμε!

Μουσική – χορευτικό.

Το τραγούδι των ανθρώπων

Στη ματιά μας τη χαρά θα φοράμε
την αγάπη στην καρδιά θα φυλάμε!
Λόγια αγάπης μοναχά πια θα λέμε
για τον πόνο του αλλουνού, ναι, θα κλαίμε!

Και θα γίνει η ζωή
μια μικρή-μικρή γιορτή
κι αν το θες τώρα κι εσύ
ας το κάνουμε μαζί.

Στη ματιά μας τη χαρά θα φοράμε
την αγάπη στην καρδιά θα φυλάμε!
Με το Νέο Χρόνο αυτό, όλα αλλάζουν
κι όλα αλλιώςτικα κι ωραία πια θα μοιάζουν!

Το τραγούδι τελειώνει κι ο Νέος Χρόνος δείχνει συγκινημένος.

Νέος Χρόνος: Μου το υπόσχεστε;

Όλοι μαζί: Ναι! Ναι!

Νέος Χρόνος: Ε, τότε εντάξει! Φεύγω τώρα κι αύριο που είναι Παραμονή Πρωτοχρονιάς θα έρθω στη Γη σας!

Όλοι μαζί: Ζήτω! Γιούπιι!

Όλοι σηκώνονται και αγκαλιάζονται μεταξύ τους. Μετά όλοι μαζί γυρνούν προς τους θεατές και φωνάζουν: «Καλή χρονιά!»

